Понеси мене, коню, в чисте поле,
Чисте поле — чисте від болю…
Ні! Неси ліпше в прірви-вирви,
Збайдужіння з грудей моїх вирви,
Проросло в душу — рви з душею!
Рви з мохами сімсотлітніми,
Рви на клапті — не жалій мене.
І ні племені, ні імені
Не питай!..
По ярах крутих розсій мене,
Порозмітуй, рознеси!
Мій свавільний, друже вірний,
Буйнокрилий, буйногривий,
Коню, конику-спасителю,
Воскреси мене. Й спаси.